

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

3 juli 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU EN NATUUR, LANDBOUW, VISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID EN RUIMTELIJKE ORDENING EN ONROEREND ERFGOED

INHOUD

Interpellatie van de heer Rudi Daems tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de overeenkomst voor het storten van bagger- en ruimingsspecie met de nv Argex/bvba Sterhoek	1
Met redenen omklede moties	10
Vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over onkruidbestrijding langs de gewestwegen	10

Voorzitter: de heer Patrick Lachaert

Interpellatie van de heer Rudi Daems tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de overeenkomst voor het storten van bagger- en ruimingspecie met de nv Argex/bvba Sterhoek

De voorzitter: De heer Daems, die de laatste weken bijzonder actief is, heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de voorzitter, mijn activiteit in het parlement heeft te maken met de hoge activiteit van de Vlaamse Regering in verband met een aantal cruciale dossiers. Het is niet de eerste keer dat we over dit dossier debatteren. Het is een zeer ernstig dossier en hoe dieper ik in de klei put graaf, hoe meer ik allerlei stinkende potjes vind. Mevrouw de minister, ik wil u vragen om een aantal dingen ernstig in overweging te nemen.

In 2005 is er door de administratie van voormalig minister van Openbare Werken Peeters, namelijk Waterwegen en Zeekanaal (W&Z), een belangrijk huurcontract afgesloten waarbij de Vlaamse overheid 4 miljoen kubieke meter ruimte huurde in een klei put van het bedrijf Argex, deels gelegen in Kruibeke en deels in Zwijndrecht. Het huurcontract van vijftien jaar loopt nog altijd. Als dat contract volledig doorlopen is, zal de Vlaamse overheid 68 miljoen euro armer zijn. Ze zal misschien in ruil daarvoor een beetje specie hebben kunnen storten, maar dat is nog niet zeker.

Dat huurcontract loopt sinds november van 2005 en, als ik me niet vergis, stort de Vlaamse overheid sinds september van 2006, elke maand een flink bedrag op de rekening van Argex/Sterhoek ten belope van een kleine 5 miljoen euro per jaar. Dat betekent dat er vandaag vanuit de Vlaamse overheid 8,8 miljoen euro is gestort op een rekening van Argex/Sterhoek, en er is nog altijd geen enkele gram baggerspecie gestort.

We hebben daarover al enkele keren van gedachten gewisseld, mevrouw de minister, en we zijn het niet eens over een aantal punten. Ik wil u bij dezen proberen te overtuigen dat het contract dat door uw voorganger is afgesloten, zeer slecht is vanuit overheidsperspectief bekeken. De overheid is in dezen een slechte huisvader geweest over de centen die ze moet beheren. Ik wil dat illustreren. Dit slechte contract zegt in artikel 3 dat de huurder kennis neemt van de bestemming van de put, te weten industriezone. Dat is compleet fout. Die put is maar gedeeltelijk nabestemd als industriezone en gedeeltelijk is die nog steeds nabestemd als natuurgebied.

Dat is een manifeste fout in het contract. Het is ten tweede een slecht contract omdat het zo is geconcipeerd dat de overheid koste wat het kost vijftien jaar lang dat geld zal storten en dus 68 miljoen euro armer zal zijn, ook als er op het einde van de rit nog altijd geen specie in die put is terechtgekomen.

Bovendien wordt in dat contract geïnsinueerd als zouden alle vergunningen voor het storten van die specie, afkomstig van een aantal waterlopen uit de omgeving, namelijk Dijle, Nete, Rupel en Schelde, in orde zijn. Er zijn verschillende problemen met die vergunningen. Er is het probleem van de milieuvergunning. Dat is in een bepaalde richting aan het evolueren. Het milieueffectrapport (MER) is al conform verklaard. De milieuvergunning is echter nog maar het kleinste probleem. Het ontbreken van de bouwvergunning hangt mogelijk als een zwaard van Damocles boven ons hoofd. Ik verklaar mij nader. Door het feit dat de nabestemming van die klei put niet integraal industriezone is maar natuurgebied voor het gedeelte Zwijndrecht, wat via een bijzonder plan van aanleg (BPA) al heel lang geleden is goedgekeurd, is er een planologische tegenstrijdigheid tussen het vullen van die put en de nabestemming. Logischerwijze heeft de gemeente Zwijndrecht die vergunning geweigerd. Argex is tegen die weigering in beroep gegaan en heeft van de deputatie van de provincie Antwerpen gelijk gekregen. Dat is compleet onbegrijpelijk als men het dossier leest. Men geeft een vergunning voor het vullen van die put ondanks het feit dat de nabestemming natuurgebied is.

Wat gebeurt er dan? De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar vindt het een dermate groot probleem dat hij eigenhandig in beroep gaat tegen de beslissing van de deputatie van Antwerpen. De meest recente informatie die ik te pakken heb kunnen krijgen, is dat de hoorzitting heeft plaatsgevonden in aanwezigheid van een afvaardiging van de gemeente Zwijndrecht. Er is vastgesteld dat er een manifeste overtreding is. Bij de minister van Ruimtelijke Ordening Van Mechelen ligt nu een besluit voor dat zegt: vernietig de beslissing van de deputatie van Antwerpen. Als minister Van Mechelen deze vergunning zal weigeren, waar hij volgens mij niet onderuit kan als hij een beetje eerlijk is met zichzelf, betekent dat dat wij nog steeds met een zwaar planologisch probleem zitten in dit dossier.

De gemeente Zwijndrecht heeft al heel duidelijk te kennen gegeven niet te willen afstappen van de nabestemming natuurgebied voor dat gebied. Er moet met andere woorden een planologisch initiatief komen in de vorm van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan om deze zaak recht te trekken. Gesteld dat men dat wil doen, dan

zijn we meteen twee jaar verder. Daar hebben we al enige ervaring mee in deze commissie. Twee jaar verder: dat betekent dat er nog eens tien tot twaalf miljoen euro zal worden gestort op de rekening van Argex/Sterhoek, zonder dat er een gram baggerspecie is gestort.

We gaan dus een flinke som geld kwijt zijn, goed wetende dat er ook dan nog problemen kunnen opduiken. Er kan bijvoorbeeld nog een procedure bij de Raad van State komen. We zijn dus vertrokken voor verschillende jaren in een dergelijk problematisch dossier.

Een ander punt waarover we in het verleden van mening verschilden, mevrouw de minister, was de vraag of in deze zaak de markt wel geconsulteerd is. Uw voorganger heeft verwezen naar een zeer oude onderhandelingsprocedure, met een bekendmaking eind de jaren negentig omtrent het zoeken naar locaties voor baggerspecie.

Ik heb toen gezegd dat dat volgens mij niet juist is, omdat de beslissing rond Argex niet past in de procedure van destijds. U hebt gezegd dat er zelfs geen marktconsultatie nodig is, omdat het een huurcontract betreft, wat niet onderhevig is aan de wetgeving rond overheidsopdrachten. Puur wettelijk hebt u gelijk, maar als goede huisvader zou ik voor een huurcontract van 70 miljoen euro toch wel de even de markt consulteren. Ik heb hier en daar mijn licht opgestoken. Er is ruimte in Vlaanderen. Er is vergunde ruimte in Vlaanderen om het soort dingen te doen die nu in Argex gebeuren.

Een derde punt, waarover we misschien minder van mening verschillen, maar waarover ik in het beleid weinig zie, is het feit dat het niet meer van deze tijd is dat we dergelijke hoeveelheden specie gewoon, zonder al te veel bewerking, in die put storten. Er is een heel grote evolutie in de technieken van het wassen en hergebruiken van allerlei specie. Het is nu zelfs mogelijk om tot 80 percent van alle specie effectief te hergebruiken. Dan vind ik dat we deze hoeveelheid in die vorm niet in die put moeten storten. Dat vind ik een foute beleidskeuze, ook vanuit de visie van het Sectoraal Uitvoeringsplan Baggerspecie.

Een aantal nieuwe elementen hebben aanleiding gegeven tot deze interpellatie. Ik heb via een gunstige wind inzage gekregen in een contract dat is afgesloten tussen de bvba Sterhoek en de nv Bouwen & Milieu. Tussen haakjes: bvba Sterhoek en Argex, dat zijn plusminus dezelfde mensen. Een deel van de put van Argex is dus aan Sterhoek overgegeven, maar het is in feite dezelfde groep. Dat contract is afgesloten voor een dienstverlening voor dezelfde periode van 15 jaar, namelijk voor het ter beschikking staan ten aanzien van Argex voor een onderzoek of analyse, bij wijze van spreken onmiddellijk oproepbaar via de telefoon.

En wie is de nv Bouwen & Milieu? Dat is een nv van wijlen Valère Vautmans en zijn zoon Filip. Intussen is

wijlen Valère Vautmans vervangen door zijn broer en is de nv Bouwen & Milieu een bedrijfje van de broer en de zoon van Valère Vautmans. Dat bedrijf krijgt dus elke maand 2500 euro op zijn rekening gestort, zonder dat het tot nu toe iets hoeft te doen. Op het einde van de rit zal het bedrijf dus 20 miljoen Belgische frank rijker zijn, voor een dienstverlening die er vooralsnog niet is.

Ik vond dat nieuwe gegeven een aanleiding om naar het Uitgebreid Bureau te stappen. Ik heb het Uitgebreid Bureau vorige week gevraagd om in een eerste fase een onderzoek te laten instellen door het Rekenhof, en nadien, afhankelijk van de conclusies van dat onderzoek, eventueel een parlementaire onderzoekscmissie in te stellen. Volgende maandag ga ik, met de informatie die ik hopelijk zo dadelijk van u krijg, opnieuw met mijn vraag naar het Uitgebreid Bureau om eventueel dat onderzoek aan het Rekenhof te gelasten.

Ik ben nog niet helemaal thuis in de wirwar aan structuren en zaken die gebeuren, maar een ander nieuw element is het feit dat de Argex/Sterhoekstructuur de laatste maanden fors is gewijzigd. Dit is uiteraard een private aangelegenheid, en in die zin kan ik u minder rechtstreeks als politiek verantwoordelijke aanspreken, maar ik vind het toch belangrijk om het u te melden. De structuur is in die zin fors gewijzigd dat onder meer ook een nv waar de familie Blijweert deel van uitmaakt, zijn intrede heeft gedaan in de nv Argex. Zij zijn dus op de een of andere manier partner in dat verhaal.

Ik hoef u niet te vertellen wat de familie Blijweert allemaal op haar kerfstok heeft. Ik verwijs naar het dossier rond Leo Delcroix. Ik verwijs ook naar het dossier rond de veroordeling in de gsm-fraude voor het hof van beroep in Gent, waar een deel van de familie bij betrokken was. En daar treedt weer een andere connectie voor het voetlicht: ook ene Marc Senelle werd in Gent veroordeeld. Marc Senelle is de zoon van grondwetspecialist Robert Senelle, die ondertussen, als ik goed geïnformeerd ben, uit zijn ambt van advocaat is ontheven vanwege die veroordeling.

Welnu, Marc Senelle maakt deel uit van de nv Heye. Die nv Heye is volledig overgenomen door dezelfde personen als de nv Argex, met name door de heer Philippe Lemahieu. Ik ben nog niet helemaal uit de wirwar. Dit illustreert voor mij dat het nodig is dat dit potje wordt opengedaan en grondig onderzocht. Dit is niet mijn rol.

Ik wil u eerst vragen stellen over uw politieke verantwoordelijkheid in dubbele zin. Het is een slecht contract. Ik kan u aan de hand van allerlei artikels verder illustreren waarom ik dit een slecht contract vind. Het is een dermate slecht contract dat u een slimme jurist kunt vinden die dit contract kan verbreken. Mevrouw de minister, bent u bereid om in afwachting van de resultaten van het

onderzoek van het Rekenhof en in afwachting van de eventuele vergunningen nodig voor dit dossier, dit contract af te breken? Op die manier kunnen de betalingen aan de nv Argex/bvba Sterhoek worden stopgezet.

Een tweede vraag heeft niet rechtstreeks met het dossier Argex te maken, maar wel onrechtstreeks. Ik werd gealarmeerd door een bericht in de publicatie van de Dienst voor de Scheepvaart een paar maanden geleden. De Dienst voor de Scheepvaart kondigde aan dat ze een huurcontract aan het voorbereiden is voor het huren van een kleiput in Merksplas voor het storten van baggerspecie van het kanaal Schoten-Turnhout-Dessel. Ik was in dubbele zin gealarmeerd. Ten eerste is deze kleiput absoluut ongeschikt om dat soort baggerspecie te storten. Het is een waterplas. Die kleiput is in tegenstelling tot Krui-beke qua kleilaag niet geschikt. Dat kan milieutechnisch gewoon niet. Ten tweede zijn dezelfde actoren als in het Argex-dossier aan het onderhandelen met de Dienst voor de Scheepvaart, met de heer Danckaerts en anderen, en niet met Waterwegen en Zeekanaal. Het gaat op dezelfde manier: het huren van een put, gelukkig voor een lager bedrag maar toch voor verschillende miljoenen euro's. De heer Marc Senelle van de nv Heye – dat is hetzelfde als Argex via een andere aandeelhouderstructuur – heeft geprobeerd om dergelijk contract af te sluiten. Ik weet niet of dit contract al dan niet is afgesloten. Ik informeer in de eerste plaats naar de stand van zaken, ook omwille van mijn ecologische bezorgdheid omdat die put absoluut ongeschikt is voor dat soort specie.

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, zoals de heer Daems heeft gezegd, is het absoluut niet de eerste keer dat er over Argex wordt gepraat. Ik verwijs naar een vraag om uitleg van 13 december 2005 aan voormalig minister en huidig minister-president Peeters. Hij was toen erg optimistisch. Hij wist ons te vertellen dat alles vanaf begin 2007 in orde zou komen. In antwoord op mijn vraag om uitleg van 10 oktober 2007 antwoordde u, mevrouw de minister, dat men uiteraard alles in het werk zou moeten stellen om zo spoedig mogelijk een vergunning te krijgen. Midden 2008 is er nog steeds niets in orde, integendeel. De belastingbetaler ziet zijn belastinggeld – ongeveer 5 miljoen euro per jaar – verdwijnen in een bodemloze put, ditmaal geen steenkoolput maar wel een kleiput.

Bovendien heeft de administratie, om welke reden dan ook, door het systeem van het toekennen van deze opdracht via de constructie van een huurcontract, bewust de weg van de procedure van openbare aanbesteding verlaten. Door het omzeilen van de procedure van openbare aanbesteding werden alle andere private spelers op de markt uitgesloten, terwijl door het ontbreken van concurrentie er geen controle op de prijszetting meer mogelijk is.

Het wordt de hoogste tijd dat de Vlaamse Regering en u als bevoegd minister en de bevoegde administratie een transparante motivering over dit alles geeft. De vraag van de heer Daems naar een grondig onderzoek naar de prijsvorming, de financiële transacties, de wijzigingen in de aandelenstructuur van de nv Argex/bvba Sterhoek is zeer terecht.

Mevrouw de minister, heeft de Vlaamse Regering al berekend wat het zou kosten mocht dit contract om welke reden dan ook worden verbroken?

De heer Patrick Lachaert: Tussen wie is het contract afgesloten? Er wordt hier over de overheid gesproken. Welke overheid? Wat zijn de mogelijkheden in het contract om het beëindigen, hetzij via opzeg hetzij via gedwongen ontbinding? Wat zijn de mogelijkheden op juridisch vlak?

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Daems, ik ken het dossier niet, maar toen ik uw vraag las, was ik enigszins verwonderd. Het dossier loopt. Er is beroep aangetekend bij de minister van Ruimtelijke Ordening. Het gaat over namen. Ik vind het goed dat u aan de voorzitter van het Vlaams Parlement vraagt om het Rekenhof in te schakelen. Ik vind het raar dat het Uitgebreid Bureau dergelijke interpellatie toelaat. Het gaat over namen en feiten die best op een meer discrete manier worden onderzocht. Ik heb mijn vragen bij de agendering van dit onderwerp door het Uitgebreid Bureau. Ik heb uiteraard geen probleem met uw kennis van het dossier.

De voorzitter: Mijnheer Matthijs, ik heb daar enigszins een andere visie over. Ik begrijp de beslissing van het Uitgebreid Bureau, want het gedeelte over de verhouding tussen de overheid en firma's, en de implicaties daarvan, betreft vaststaande zaken en dus kan daarover een vraag worden gesteld. Een vraag naar wat minister Van Mechelen zal doen met zijn beroepsprocedure, zou worden afgewezen. Wel kunnen er vragen worden gesteld over bestaande zaken, over bestaande juridische verhoudingen en over de gevolgen ervan, want die hebben geen invloed op een strafrechtelijke klacht.

De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de voorzitter, ik wil toch even reageren op de woorden van de heer Matthijs. Het was een serene discussie in het Uitgebreid Bureau. Ik heb in dat verband van niemand, ook niet van de fractie van de heer Matthijs, een opmerking gekregen.

Ik zou nog meer namen en details kunnen geven, maar dit sterkt me in mijn overtuiging om het Rekenhof te gelasten om een onderzoek te doen en om misschien

nadien een onderzoekscommissie te organiseren, maar dit laat ik nog even in het midden.

Mevrouw de minister, ik peil vooral naar de politieke verantwoordelijkheid, want die ligt bij u. Bent u bereid om, als politiek verantwoordelijke, dit contract te verbreken? Dit is de essentiële vraag in deze stand van het onderzoek.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, als minister zal ik me natuurlijk niet mengen in de opdrachten die het parlement al dan niet geeft aan het Rekenhof; want die vallen volledig binnen het takenpakket van het parlement. Ik vind het wel belangrijk dat er klaarheid komt in dit dossier. Ik zal proberen om zo duidelijk mogelijk alles nog eens op een rijtje te zetten en om een en ander te verduidelijken.

Mijnheer Daems, we hebben hier al een paar keer over dit dossier gediscussieerd en die discussies verliepen altijd heel sereen. Vandaag zal dat niet anders zijn. Het uitgangspunt van dit dossier, dat dateert van voor mijn tijd als minister, maar waarmee ik nu natuurlijk word geconfronteerd, is heel duidelijk: er werd een poging ondernomen om een heel nijpend probleem aan te pakken, namelijk het op diepte houden van onze bevaarbare waterwegen. Op het eind van het vorige decennium is het probleem ontstaan. De oorsprong ervan is de veel strenger geworden reglementering op het vlak van het storten en het behandelen van baggerspecie. Een van de belangrijke elementen is het ontbreken van voldoende ruimte voor het bergen van baggerspecie.

Dit uitgangspunt had tot gevolg dat de minister van Openbare Werken in 2002 gestart is met het opstellen van een Sectoraal Uitvoeringsplan Bagger- en Ruimingsspecie (SUP BRS), om oplossingen te zoeken voor deze problematiek. Het SUP BRS werd principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 1 juni 2007. Het geldt als richtlijn en norm bij de aanpak van deze problemen. Het SUP BRS bevat de lijst met mogelijkheden voor het verwerken van de specie, namelijk het scheiden, het hergebruiken of het bergen ervan.

Mijnheer Daems, u hebt gelijk dat de technologie al zodanig geëvolueerd is, dat het uitgangspunt nu is dat de specie eerst wordt ontwaterd en dat de overblijvende droge stof wordt gestort. Deze richtlijn wordt vandaag gevolgd.

Het SUP BRS definieert ook richtprijzen voor de verschillende baggeractiviteiten, bijvoorbeeld voor het baggeren, het vervoeren, het ontwateren, het scheiden of het bergen.

Een vorige keer heb ik al vermeld dat in 2002 met de studie 'Zoeken van de beste locaties voor het bergen

en/of storten van rivierslib' werd gestart. Het opzet van de studie was het afwegen van een aantal locaties en het uitzoeken hoe we het genot van een van de locaties konden verkrijgen.

De uitgangspunten van de studie waren vrij duidelijk. De specie wordt alleen gebaggerd als dat noodzakelijk is wegens nautische, hydraulische of milieuhygiënische redenen. Ik meen dat iedereen ervan overtuigd is dat baggeren nu en in de toekomst een noodzaak is. De specie die hergebruikt kan worden, wordt opnieuw gebruikt, maar dat is niet altijd mogelijk. Specie die niet voldoet aan milieuhygiënische normen voor hergebruik als bouwstof, wordt gescheiden indien de zandfractie groot genoeg is. De zandfractie kan gedeeltelijk hergebruikt worden als bouwstof, de fijne fractie, die overblijft, kan worden gestort.

Bij de bepaling van de hoeveelheden te baggeren specie, waarover men toentertijd dus dacht dat ze nodig waren, werd geen rekening gehouden met de jaarlijkse aangroei, met de extra noden die zouden ontstaan. Er werd enkel rekening gehouden met het historische deficit. Bij de aanvang van de studie kwam men dus tot de conclusie dat er ongeveer 9 miljoen kubieke meter te baggeren specie was en dat daarvan ongeveer 4 miljoen kubieke meter geborgen zou moeten worden. Ik herhaal dat geen rekening werd gehouden met de aangroei cijfers.

Een aantal bovengrondse en ondergrondse locaties werden onderzocht en er bleven uiteindelijk 17 bovengrondse en 8 ondergrondse sites over op de lijst. De geselecteerde sites werden, vanuit een technische invalshoek gereduceerd tot 6 potentiële alternatieven. Het aanschrijven van de locaties door het studiebureau, heeft enige ophef veroorzaakt. Als gevolg daarvan werden de bovengrondse locaties afgevoerd. Het was duidelijk dat er geen lokaal maatschappelijk draagvlak voor was. Bovendien waren het allemaal landbouwgebieden.

Uit een vergelijking van de ondergrondse locaties bleek dat, naast het feit dat oude zandontginningen minder geschikt zijn dan kleiontginningen voor de berging van vervuilde bergingsspecie, ook voor deze locaties het ontbreken van een maatschappelijk draagvlak, het grootste probleem vormde. De enige locatie die aan de vereisten voldeed, was de site van de nv Argex te Kruibeke/Zwijndrecht. Medio 2005 werd de studie beëindigd. Deze put, die zich gedeeltelijk in Kruibeke en gedeeltelijk in Zwijndrecht bevindt, heeft een aantal voordelen. Eerst is er de ligging aan de Zeeschelde. Daarnaast is er de heel goede bereikbaarheid in het ambtsgebied. Het is een site voor kleiwinning in exploitatie. Twee gemeenten kunnen met het storten van baggerspecie kunnen leven – ik zeg nu uiteraard nog niets over de nabestemming.

Uit een advies van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) in het verleden was

eigenlijk al gebleken dat die site ideaal was om vervuilde specie te ontvangen, juist door de aanwezigheid van voldoende dikke kleilagen ter afscherming. Het bergende zou zo op één grote locatie kunnen gebeuren. Op basis van al die uitgangspunten zijn de gesprekken met Argex opgestart.

Uiteindelijk is men dan ook gekomen, en ik heb dat al eens uiteengezet, tot de optie om de put te huren in de toestand waarin hij zich op dat ogenblik bevond. Er is voor gekozen om zelf de nodige milieuvergunningen aan te vragen voor de berging van die vervuilde specie. Bij die keuze neemt de overheid zelf haar verantwoordelijkheid op, uitgaande van het gegeven dat het de enige oplossing voor het probleem was. Enkel daar kon die gerealiseerd worden. De dwingende noodzaak om over een grote bergingslocatie te beschikken, de afwezigheid van realistische alternatieven, de gunstige perspectieven inzake ondergrond, de gematigd positieve houding van de gemeenten ten aanzien van de inrichting en de mogelijkheden om aan de diverse regelgevingen te voldoen, laten toe te stellen dat het bekomen van een vergunning voor het bergende van baggerspecie mogelijk is, uiteraard als voldaan is aan al de regels.

Er werd niet besloten tot een onteigening op basis van de volgende overwegingen. Een onmiddellijke onteigening is budgettair onverteerbaar. De gehele onteigeningssom moet in principe bij de onteigening worden betaald. Men zag niet onmiddellijk een alternatief om de onteigening te financieren. Het Agentschap Waterwegen en Zeekanaal heeft vooral behoefte aan bergingscapaciteit op termijn, het moet niet onmiddellijk over heel de bergingsmogelijkheid kunnen beschikken. Door een onteigening zou de lopende exploitatie in het gedrang komen, of minstens bemoeilijkt worden. Doordat de exploitatie wordt gestopt, komt toekomstige bergingsruimte in het gedrang. Dat waren de afwegingen en redenen waarom men voor huur heeft gekozen. Dan is er ook gekozen voor het afsluiten van een gebruikersovereenkomst. Op die manier kon de budgettaire inspanning worden gespreid over de contractduur. De exploitatie van de kleiput kon worden voortgezet, waardoor er geen verlies van tewerkstelling was, het potentieel behouden werd en de economie kon blijven draaien.

Er is een prijs afgesproken van 17 euro per kubieke meter. Dat is de prijs uitsluitend voor het bergende. Daarbij moet nog de prijs geteld worden van het beheer – uit te voeren door Argex, te betalen door Waterwegen en Zeekanaal – die geraamd wordt op 2,77 euro per kubieke meter. Verder moet nog de aanpassingskost in rekening gebracht worden, die geraamd wordt aan maximum 1 euro per kubieke meter. Hiermede kan de site worden ingericht als bergingsplaats voor vervuilde baggerspecie. Dit geeft een totaal van 20,77 euro per kubieke meter. Omgezet naar ton droge stof geeft dit ongeveer 12,98 euro per ton of afgerond 13 euro per ton. Een

vergelijkbare prijs uit het Sectoraal Uitvoeringsplan Bagger- en Ruimingsspecie schommelt rond de 30 euro per ton. Dit prijsgegeven wordt ook bevestigd in recente prijzen uit aanbestedingen. Ik laat u een overzicht bezorgen. Als we deze prijzen vergelijken – transport moeten we eruit halen – komen we uit bij een gemiddelde van 43 euro per ton. Dat moeten we naast de prijs van het contract leggen: 13 euro per ton.

De kost voor de realisatie van de nabestemming – hetgeen aan de oppervlakte gebeurt – is ten laste van de nv Argex. Daarbij is het zo dat de aan te vragen milieuvergunning de te realiseren nabestemming niet mag belemmeren. Mijnheer Daems, dat is belangrijk, u hebt naar de nabestemming verwezen.

Ik geef u nog volgende elementen. De bergingscapaciteit waarover W&Z kan beschikken, is 4 miljoen kubieke meter. De huurprijs is niet afhankelijk van de kwaliteit van de specie die er geborgen wordt. Argex staat in voor het beheer. De reden hiervoor is de samenloop van aansprakelijkheid te vermijden op het terrein van de put. Men heeft zich daarvoor laten begeleiden door een advocatenkantoor om uit te zoeken hoe men een samenloop van aansprakelijkheid kan vermijden als men exploitatie en berging tegelijk heeft.

Om de berging van specie mogelijk te maken, zullen aanpassingswerken aan de site moeten gebeuren. Daartoe bepaalt het contract dat de huurder instaat voor de aanpassing aan de site; dat de huurder de kosten draagt van de aanpassing van de site; dat de aanpassing zal gebeuren met toepassing van de wetgeving overheidsopdrachten; dat de verhuurder kan deelnemen aan deze opdrachten; dat de huurder instaat voor bijkomende verplichtingen die door aan te vragen milieuvergunningen worden opgelegd; dat de verhuurder evenwel onverminderd aansprakelijk blijft voor het beheer van de put. De verhuurder vrijwaart de huurder voor gevolgen na het verloop van de huur, behoudens de gevolgen die zouden voortvloeien uit het niet naleven van de vergunningsverplichtingen.

Ik kom tot de nabestemming. Ik heb het artikel van de overeenkomst gelezen waarnaar u hebt verwezen. De nabestemming van het ontginningsgebied op het grondgebied Zwijndrecht is zeer duidelijk natuurgebied. Op het grondgebied van de gemeente Kruibeke is de nabestemming natuur. De gemeente bereidt thans een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan RUP voor om dit BPA aan te passen. Hierbij wordt een invulling als kmo-zone beoogd.

De ruimtelijke nabestemming van het gebied moet onderscheiden worden van de opvulling op zich. Belangrijk is dat de opvulling in functie staat van de nabestemming. Op het grondgebied Kruibeke betekent dit dat het oorspronkelijke maaiveld moet worden

hersteld. Op het grondgebied Zwijndrecht betekent dit dat uitvoering moet kunnen worden gegeven aan het natuurinrichtingsplan dat overigens al door het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) op 9 maart 2006 is goedgekeurd. Het is evident dat dat ook moet kunnen worden uitgevoerd.

De nabestemming wordt gerealiseerd door Argex. Na aanvulling moet door W&Z een afdeklaag worden aangebracht van 2 meter dik, waarin een folie van HDPE of hogedichtheidspolyethyleen wordt voorzien, dus een speciale folie om het ene van het andere te scheiden. Dat vormt een onderdeel van de inrichtingskosten. De nabestemming moet daarna gerealiseerd worden door Argex boven op deze afdeklaag, zodat er absoluut geen interferentie mogelijk is. Dit is een methode die al eerder aangewend is om boven op stortplaatsen natuurontwikkeling te realiseren. De nv Argex beschikt voor beide gemeentes over een goedgekeurd natuurinrichtingsplan. Dat natuurinrichtingsplan geeft invulling aan de nabestemming van beide BPA's, en is bindend voor de verhuurder. Door de goedkeuring van ANB is Argex er ook toe verplicht om invulling te geven aan de nabestemming zoals voorgeschreven in het natuurinrichtingsplan.

Dan komen we bij het MER. Mijnheer Daems, u hebt zelf gezegd dat voor het project door W&Z een project-MER werd opgemaakt. Dat MER is conform verklaard op 20 februari 2008.

Ik kom tot de vergunningen. Argex beschikt over een milieuvergunning rubriek 60 voor het bergen van specie van kwaliteit bodem. Voor het effectieve gebruik van de site dient W&Z echter te beschikken over milieuvergunningen voor het bergen van vervuilde specie. De bij Argex bestaande vergunningen rubriek 60 werden op 15 mei 2006 door W&Z overgenomen. Deze overname heeft geen financiële gevolgen. Dat is het logische gevolg van het feit dat W&Z aangeduid wordt als een vergunningaanvrager. Op basis van het goedgekeurde MER wordt op dit ogenblik een milieuvergunningsaanvraag voor beide gemeenten uitgewerkt. Die aanvragen beogen de uitbreiding en de wijziging van de bestaande vergunningen en worden op dit ogenblik voorbereid.

De stedenbouwkundige vergunningen voor het opvullen, moeten worden aangevraagd door Argex zelf. De bouwvergunning op het grondgebied Zwijndrecht, die noodzakelijk is voor de opvulling, werd op 26 juni 2007 door de gemeente geweigerd, maar op 17 januari 2008 in beroep toegekend door de bestendige deputatie. In de toekenning door de deputatie werd de conformiteit van de vergunning met de ruimtelijke bestemming bevestigd. Op 12 maart 2008 ging de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar tegen de uitspraak van de deputatie in beroep. De beslissing ligt nu bij de minister van Ruimtelijke Ordening. Het is niet mijn taak daarin te interfereren en ik zal dat ook absoluut niet doen.

Bij de gemeente Kruibeke werd op 29 mei 2007 een bouwvergunning voor de opvulling goedgekeurd, maar die werd weer vernietigd op 17 juli 2007. Op 5 april 2008 werd een nieuwe aanvraag tot bouwvergunning ingediend. Die zal worden behandeld na de voltallige vergadering over het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. De aanvraag is om die reden nog lopende.

Welke stappen moeten nu nog worden genomen in dit dossier? De stedenbouwkundige vergunningen voor het opvullen moeten nog worden verkregen; de milieuvergunningen moeten nog worden aangevraagd en verkregen; het opmaken van het inrichtingsplan van de site als stortplaats moet nog gebeuren, waarbij het inrichtingsplan parallel wordt ontwikkeld met andere stappen, maar het moet finaal afgetoetst worden aan de milieuvergunningen; een werkplan voor de fasering van de opvulling van de site moet nog worden opge maakt; de site moet nog worden ingericht als stortplaats. Dat is in het kort de huidige stand van zaken.

Ik kom tot uw twee vragen. Het contract is afgesloten op 30 november 2005 tussen de nv Argex en de nv W&Z. Volgens de principes van het Burgerlijk Wetboek strekt een contract partijen tot wet. Mijnheer Daems, u hebt een punt wanneer u zegt dat het contract voor de huur van een deel van de kleiputten geen bijzondere bepalingen bevat voor het stopzetten van de betalingen of voor het beëindigen van die overeenkomst. Dat betekent dat we terugvallen op de bepalingen van het gemeen recht en dus het Burgerlijk Wetboek. In artikel 1134 daarvan staat dat alle overeenkomsten die wettig zijn aangegaan, degenen die ze hebben aangegaan, tot wet strekken. We hebben een huurovereenkomst van vaste duur waarbij de vergoeding is verschuldigd in vaste maandelijkse termijnen voor een vaste periode zonder dat er in een opzegmogelijkheid is voorzien. Als een betrokken partij zijn verbintenis niet naleeft, dan voorzien artikel 1146 en volgende van het Burgerlijk Wetboek erin dat een schadevergoeding is verschuldigd. Dat betekent in casu dat, indien de betrokken entiteit Waterwegen en Zeekanaal nv de betalingen stopzet, Argex nv gerechtigd is om schadevergoeding te verkrijgen, onverminderd de mogelijkheden om het contract te verbreken.

Dan rest natuurlijk de vraag of het opportuun is om vandaag tot zo'n actie over te gaan. Waterwegen en Zeekanaal laat zich begeleiden door een advocatenkantoor om het vergunningetraject verder op te volgen. Mijnheer Huybrechts, als u mij vandaag vraagt of we die vergunningen al hebben en of men nu al kan starten met het opvullen van de put, dan is het antwoord neen. Maar we zitten vandaag nog niet in een stadium waarbij het redelijkerwijze vaststaat dat die vergunning nooit zal worden verleend.

Het stopzetten van de betalingen lijkt me dan ook niet echt verantwoord. Dit is een dossier waarin een

huurovereenkomst is gesloten tegen vaste maandelijkse betalingen, waarbij Waterwegen en Zeekanaal het risico op zich heeft genomen om de vergunningen te verkrijgen. Maar aan de andere kant is de selectie van de klei-put het resultaat van heel wat grondig onderzoek. Dat is gestart tijdens de vorige legislatuur. Uiteindelijk bleef er één locatie over.

We zitten in een situatie waarbij het enerzijds een absolute noodzaak is om geschikte locaties te vinden, maar waarbij er anderzijds ook een absolute schaarste aan mogelijkheden is. Bovendien is de prijs die betaald wordt een pak lager, als je dat vergelijkt met de gangbare marktprijzen

We zitten nu al een stapje verder sinds de vorige vraag om uitleg. We hebben een conform verklaard MER. Het dossier nu stopzetten lijkt mij geen goede piste. Er kan uiteraard over gediscussieerd worden of het niet zinvol zou zijn geweest om in het contract een opzeggingsmodaliteit te bepalen, maar dat is niet gebeurd.

De uitdaging bestaat erin om in de periode waarvoor het dossier gesloten werd, de gehuurde capaciteit ook effectief op te vullen met de specie. Vandaar dat de komende periode ook cruciaal blijft, mijnheer Huybrechts. Maar zelfs als we dat pas over twee jaar zouden kunnen, is dat perfect haalbaar. We moeten er alleen in slagen om de vergunningen te krijgen. En dat traject krijgt nu zijn verdere beslag.

De nabestemming is wat ze is. Ik ben daar heel duidelijk in, en ook het gewestplan is heel duidelijk: die nabestemming moet gerespecteerd worden. Voor een van de twee gemeenten is dat natuur. Er is al een inrichtingsplan, dus dat moet nageleefd worden. Voor de andere gemeenten is het gedeeltelijk natuur. Voor mij staat het als een paal boven water dat die nabestemming moet worden gerespecteerd. Het is ook de grote bezorgdheid van de burgemeester van een van die twee gemeenten dat de nabestemming ook kan worden gerealiseerd.

Nv De Scheepvaart, de vennootschap die instaat voor het beheer van het Albertkanaal, de Schelde-Rijnverbinding en de Kempense kanalen, heeft in juli 2007 een huurovereenkomst gesloten met de nv Argex voor het bergen van baggerspecie in een voormalige kleiontginningsput in Merksplas. De beslissing van nv De Scheepvaart was ingegeven door de volgende elementen. Een van de kern-taken van de waterwegbeheerders bestaat erin door structureel onderhoud de vaarkenmerken van de door hen beheerde waterwegen te vrijwaren, om zo de veiligheid en de rendabiliteit van de binnenvaart niet in het gedrang te brengen. Het uitvoeren van bagger- en ruimingswerken om de diepgang van de waterwegen te waarborgen vormt hierbij een van de aandachtspunten. Dat staat ook zo ingeschreven in het ondernemingsplan.

Structurele onderhoudsbaggerwerken op het kanaal Dessel-Turnhout-Schoten zijn absoluut noodzakelijk.

Het gaat hierbij om een te baggeren hoeveelheid van circa 300.000 kubieke meter. Nv De Scheepvaart streeft ernaar om de verwerking van de vrijkomende baggerspecie op een milieutechnisch en budgettair verantwoorde wijze uit te voeren. Het bergen van bagger- en ruimingsspecie in groeven en graverijen vormt dan ook een mogelijke oplossing. Ik verwijs opnieuw naar het Sectoraal Uitvoeringsplan Bagger- en Ruimingsspecie.

Wat heeft nv De Scheepvaart hier gedaan? Men heeft eerst en vooral de markt verkend inzake het verwerken en/of behandelen van baggerspecie. Men heeft de steengroeven in de buurt aangeschreven en gekeken of er ruimte is om iets te ondernemen. De Scheepvaart onderhandelde ook met de nv Argex over de voorwaarden voor het huren van bergingscapaciteit in een klei-put die al over een bouw- en milieuvergunning voor opvulling beschikte.

De Scheepvaart kwam tot een overeenkomst met nv Argex. Ik geef u de bijzonderste voorwaarden mee. Ook hier moet een vernieuwde milieuvergunning worden aangevraagd. De Scheepvaart huurt een capaciteit van 300.000 kubieke meter gedurende een termijn van drie jaar, die ingaat vanaf de datum waarop de nieuwe milieuvergunning wordt toegekend.

De kostprijs voor de berging werd vastgesteld op 19,5 euro per kubiek. Het verschil met het vorige contract is dat hier al de kostprijs voor het onderhoud en het beheer zijn inbegrepen. Het is dus één prijs voor niet alleen het aanvoeren, maar ook voor het onderhoud. De betaling van de huurprijs gaat in vanaf het ogenblik dat de nieuwe vergunning is toegekend. Er wordt niet betaald zolang er geen vergunning is. De Scheepvaart krijgt een optie gedurende een termijn van drie jaar vanaf ondertekening van de overeenkomst voor een bijkomende bergingscapaciteit van 500.000 kubieke meter.

Mijnheer Daems, u hebt ook vragen over een artikel dat een paar weken geleden in een krant is verschenen. Ik was ook bijzonder verbaasd toen ik dat artikel las. Ik heb dan ook onmiddellijk het initiatief genomen om de nv Waterwegen en Zeekanaal aan te schrijven met de vraag om mij duidelijkheid te verschaffen. Ik heb een antwoord gekregen. Daarin laten ze zelf hun verrassing blijken. Ze hebben ondertussen een schrijven gericht aan de nv Argex om duidelijkheid te vragen over het al dan niet bestaan van contracten. Ik heb de brief bij die ik heb ontvangen van de nv Waterwegen en Zeekanaal. Ik ben nu in afwachting van het antwoord dat ze me zullen geven op het schrijven aan de nv Argex.

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. U hebt eerst een schets gemaakt

van het beleid met betrekking tot bagger- en ruimings-specie. Ik wil daar eerst iets over zeggen om dan terug te keren naar het onderwerp van mijn interpellatie.

Voor alle duidelijkheid, ik deel uw analyse dat er een nijpend probleem was met betrekking tot bevaarbaarheid. Ik vind dit geen voldoende argument om dergelijke contracten af te sluiten. Ik kom daar straks op terug.

Hergebruik is ondertussen meer dan alleen maar ontwateren en het uitscheiden van de zandfractie. Dat zijn dingen die ondertussen zijn verworven. De uitdaging ligt vooral in het hergebruiken van de fijne fractie. Dat is ongeveer de helft van datgene wat moet worden gestort. Als je dat mee in ogenschouw neemt, dan is er niet zoveel stortcapaciteit nodig als in het sectoraal plan wordt voorzien.

Ik heb hier ook geen debat gevoerd over de ecologische aspecten van de put in Zwijndrecht-Kruike. Ik heb het MER bekeken. Naar kwaliteit van de put, naar onderliggende kleilagen en dergelijke, is dit een vrij solide zaak. Dit is het punt niet in Zwijndrecht-Kruike, bij Merksplas daarentegen wel.

Uw antwoorden met betrekking tot het huurcontract met Argex overtuigen me geenszins. Laat dat duidelijk zijn. U argumenteert dat er is gekozen voor de huuroptie omwille van de financiële repercussies van onteigening en dergelijke. Ik laat dat nog even in het midden. Zelfs als dit een goede en verstandige keuze zou zijn, dan doe je dit niet zonder ruimer de markt te consulteren. De les die u hebt getrokken uit Merksplas is een bewijs van dit feit. Dat contract – ik heb nu gehoord dat er een contract was, want dat wist ik niet – is dermate geconcipieerd dat de overheid pas begint te betalen als alle vergunningen zijn verkregen. We zijn hier nu nog ver van huis, nog heel ver. U spreekt over twee jaar. Vergeet het! Als minister Van Mechelen consequent zijn ambtenaar volgt, dan wordt de vergunning van de deputatie verworpen. Dan wordt er een hele ambtelijke procedure opgestart voor een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, als de politieke wil daartoe al bestaat. Dan moet er nadien een bouwvergunning komen enzovoort. We zijn vertrokken voor drie, vier of vijf jaar. Mevrouw de minister, onderzoek alstublieft alle mogelijke juridische pistes om dat verschrikkelijk slechte contract, zowel vanuit juridisch perspectief als vanuit huisvaderperspectief, op te schorten. Onderzoek dat. Ik vraag daarvoor de steun bij iedereen die goed bestuur heel hoog in het vaandel draagt.

Uw argument inzake de nabestemming begrijp ik niet. Dit contract voorziet contractueel dat de nabestemming industrie wordt. U hebt duidelijk gezegd: “Als het geen industrie wordt, dan is het geen industrie.” Op basis van dit contract kan de verhuurder Argex echter bijkomende hefboomen opleggen om ervoor te zorgen dat ze nadien nog een centje kunnen bijverdienen.

Minister Hilde Crevits: Het is een kennisname van de nabestemming van de put. Het gaat om een vaststelling. Hier staat: “Te weten industriezone”. Verder staat dat de nabestemming volgens het gewestplan zal verlopen. Het is wel duidelijk wat het gewestplan als nabestemming heeft. Een van de twee gemeenten wil een kmo-zone maken. Het is een kennisname van de nabestemming. Ik zie dat in 2006 al natuurinrichtingsplannen zijn goedgekeurd. Het is wel duidelijk wat de nabestemming is.

De heer Rudi Daems: Het contract voorziet verder in bepalingen die stellen dat de put dermate moet worden opgevuld met steekvaste materialen en dergelijke om er nadien industriële gebouwen op te kunnen zetten. Dat kan toch niet.

Minister Hilde Crevits: De nabestemming is wat ze is.

De heer Rudi Daems: Hoe gaat u in godsnaam van het gedeelte van Kruike een kmo-zone maken? Gaat u dan midden in de put een dam bouwen, zoals in het Doeldok, en het andere gedeelte, dat 3 à 4 meter lager zal liggen, uit waterplassen laten bestaan?

De heer Patrick Lachaert: We zouden dit eens moeten bekijken in Zwijnaarde.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Daems, ik ben daar duidelijk over. Het gewestplan staat boven private contracten en het gewestplan is wat het is. De nabestemming is wat ze is.

Trouwens, het natuurinrichtingsplan werd door Argex zelf aangevraagd, na het contract. Iedereen weet dus heel goed wat de nabestemming is en wat gerealiseerd moet worden. Ik ben ter zake echt formeel.

De heer Rudi Daems: Ik heb ook het advies van de gemachtigd ambtenaar gelezen in het dossier dat hangende is bij minister Van Mechelen en die zegt heel duidelijk dat de beoogde opvulling van de groeve, ongeacht de mate van de uitvoering, rechtstreeks in strijd komt met de bindende verordenende stedenbouwkundige voorschriften van het bijzonder plan van aanleg Kasteleynhoek van Zwijndrecht en Kruike, en dat om die reden de aanvraag om een stedenbouwkundige vergunning geweigerd dient te worden en het beroep van de gemachtigd ambtenaar moet worden ingewilligd.

Mevrouw de minister, ik keer terug naar de kern van mijn betoog. Er zijn juridische gronden om dit contract te verbreken. Er zijn zelfs opportuniteitsgronden om dit te doen. Ik ben teleurgesteld dat u vasthoudt aan uw beslissing om het niet te doen. Ik heb u gezegd dat er marktconforme redenen zijn om het wel te doen. Ik heb u gewezen op de stedenbouwkundige en andere

vergunningen. Ik wees u ook op het dossier van de mogelijke belangenvermenging door de heer Vautmans, de afgevaardigd bestuurder van W&Z, die een contract afsloot voor hemzelf en zijn zoon. Dat zijn voor mij redenen om dit dossier nader te bekijken en om minstens te onderzoeken of u een goede grond vindt om dit contract te verbreken of op te schorten.

Ik wil het nog even hebben over de overeenkomst met nv De Scheepvaart. Ik heb mijn belangrijkste punt al vermeld. Het feit dat het contract bestaat en pas ingang vindt wanneer alle vergunningen verkregen zijn, is een belangrijk verschil met en een les die kon worden getrokken uit het dossier-Argex. Het zijn, dat bevestigt u ook, dezelfde mensen die onderhandeld hebben, de heren Lemahieu en Senelle. Een belangrijk verschil met het dossier-Kruike is dat dit een absoluut ongeschikte put is. U stelt dat de vergunning nog hangende is. We moeten de procedure dan eens goed bekijken. Dit is een absoluut ongeschikte put om, naar het schijnt bovendien ontwaterde, specie in te storten. Het is een plas water met onvoldoende kleilagen eronder. Ik wil dan ook voorstellen om, naast het contract, heel behoedzaam om te springen met de behandeling van de milieuvergunning.

U hebt Argex om meer uitleg gevraagd. Dat is uw goed recht, maar het parlement moet deze zaak uitspitten, want er zijn duidelijke aanwijzingen dat er meer aan de hand is dan alleen het afsluiten van een slecht contract.

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, voor alle duidelijkheid wil ik nog eens benadrukken dat de Vlaams Belangfractie gaan enkel probleem heeft met het feit dat in de Argex-put vervuilde specie zou worden gestort, integendeel. Destijds, toen minister-president Peeters vertelde dat alles in orde zou komen, waren we heel verheugd dat we uiteindelijk een geschikte locatie gevonden hadden om de baggerspecie te storten.

De realiteit is dat we tot op heden veel betalen voor niets, en dat kan niet, dat is geen goed bestuur. Keer op keer wordt ons beloofd dat alles in orde komt, maar zekerheid hebben we niet. Nu hebben we enkel de zekerheid dat we betalen en dat we de noodzakelijke baggerwerken op onze binnenwateren niet kunnen of niet voldoende kunnen uitvoeren bij gebrek aan een geschikte locatie. Dat is de harde realiteit.

Mevrouw de minister, ik wil u ook verzoeken om na te kijken of het contract kan worden verbroken en wat dat ons zou kosten. We moeten de meest gezonde beslissing nemen.

De heer Patrick Lachaert: Het is alsof we een huis huren van iemand, maar er niet in kunnen.

Ik neem aan dat de private sector het volledige risico van de vergunningen met alle gevolgen van dien, zowel voor milieu als voor bouw, bij de overheid heeft gelegd. De overheid kan er haar plan mee trekken. Waarschijnlijk heeft dit meegespeeld, maar er is geen enkele tegenprestatie ten overstaan van de betaling door W&Z als huurder. Misschien moet juridisch worden bekeken of het contract nog geldig is in het geval dat er geen enkele tegenprestatie is.

Wat als er geen bouw- en milieuvergunning komt, want dan heeft de overeenkomst geen voorwerp meer? Daar kunt u volgens mij iets mee doen.

Minister Hilde Crevits: Dat is een reden om te wachten.

De heer Patrick Lachaert: Dat kan een reden zijn om te wachten. Volgens een heel machiavellistische redenering zouden we kunnen stellen dat we niet veel doen en dat we laten bewijzen dat er geen milieu- en bouwvergunning is, zodat er ook geen contract meer is.

Het dossier-Merksplas ken ik niet, maar ik vind dat toch zou kunnen worden bekeken of de put geschikt is om te ontvangen wat er in zal komen.

Minister Hilde Crevits: Iedereen, ook het Vlaams Belang en Groen!, erkent de nood aan plaatsen om die specie te storten. We bevinden ons in een moeilijke situatie. De put ligt op het grondgebied van Kruike en op het grondgebied van Zwijndracht, en is qua gesteldheid ideaal. Dat is heel belangrijk, want in Vlaanderen zijn er niet veel geschikte plaatsen, er zijn er bijna geen.

Ik heb hier het blad met de meest recente prijzen ter beschikking. Er worden exuberant hoge bedragen betaald om die specie weg te krijgen. Het goede aan het contract is dat de markt op een bepaald moment werd doorprikt.

Het tweede contract was nooit tot stand gekomen zonder het eerste. Dat is evident. Het tweede contract bepaalt dat men pas betaalt als men een milieuvergunning heeft. Mijnheer Daems, er moet goed onderzocht worden of het daar kan. Het zou ideaal zijn, het is maar een kilometer van het kanaal, er zijn bijna geen transportkosten, de nabewerking kan via een pijpleiding. Het heeft een pak voordelen. Natuurlijk zal er daar niets worden gestort als het milieukundig niet geoorloofd is. Dat gaat met heel veel zorg bekeken worden. Dat tweede contract is niet echt een probleem.

Het eerste contract bepaalt de duur van de huur voor een vaste prijs. Men zegt hier dat er geen voorwerp meer is, maar het voorwerp is het huren van een put voor specie en er is een vergunning om niet-vervuilde grond te bergen. Het gekke daarvan is dat OVAM jaren

geleden het advies heeft gegeven van dat maar voor vijf jaar te vergunnen voor propere grond. Waarom? Omdat het een ideale put was voor vervuilde baggerspecie. Er is immers al zo weinig plaats voor vervuilde specie, dus daar moet dat gestort worden. U mag me niet verplichten om dat contract nu stop te zetten. Dat kan ik niet. Ik wil eerst zien hoe het dossier verder evolueert. Ik wil eerst weten wat minister Van Mechelen gaat doen, maar ik ga me niet met zijn beslissing bemoeien.

Wat wordt de ruimtelijke bestemming? De heer Daems heeft een punt: natuur is de nabestemming. De randvoorwaarden moeten worden gerespecteerd. Dat neemt niet weg dat het ene met het andere verzoenbaar is. Ik kan vandaag inderdaad geen victorie kraaien, mijnheer Huybrechts. Ik had dat wel gewild, maar het is niet zo. We moeten proberen dat dossier te forceren om toch de vergunningen te krijgen. Ik kan niet zeggen dat het absoluut niet meer mogelijk is. Als we de vergunning krijgen is het een uitstekend contract. Dan hebben we een gigantische ruimte om prachtige werken te doen die ook ecologisch van belang zijn. Het zou natuurlijk wel verstandiger geweest zijn om rond die opzegmodaliteiten op voorhand duidelijkheid te hebben. Dat is natuurlijk een spijtige zaak.

De voorzitter: We kunnen hier over enkele maanden op terug komen.

Minister Hilde Crevits: Ik wil u te allen tijde spontaan een opvolgingsverslag brengen.

De heer Pieter Huybrechts: Ik kondig een motie aan.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de minister, u zegt het zelf, maar ik wil het nog eens duidelijk maken. Zelfs met een aantal overtuigende argumenten op ecologisch en ander vlak: zo'n contract sluit men gewoon niet af. Zo'n slecht contract sluit men niet af! Ik vraag u nogmaals om minstens te onderzoeken of u dit niet wettelijk kan verbreken.

Minister Hilde Crevits: Dat is een probleem. We zitten met een contract met een voorwerp. Het contract is gesloten om specie te storten. Het is een contract voor bepaalde duur met een vaste prijs. Als men dat wil verbreken, kan er schadevergoeding worden gevraagd. De rechtbank moet die vergoeding bepalen.

De heer Rudi Daems: U staat ongelooflijk sterk op juridisch vlak.

Minister Hilde Crevits: Dat moet u mij dan toch eens uitleggen.

De heer Patrick Lachaert: Zolang de onmogelijkheid tot uitvoering van het contract niet bewezen is, is dat niet waar. Van het moment dat het zou vaststaan, is dat

juist. Veronderstel dat het contract vijftien jaar loopt, dat men vijf jaar bezig is om alle vergunningen te bekomen en nog tien jaar om de put vol te storten.

Minister Hilde Crevits: Als je hem opgevuld hebt, is het een superrendabele put.

De heer Patrick Lachaert: Als de put over tien jaar vol is, ook al ging er vijf jaar verloren, is het doel van de overeenkomst bereikt. Zover zijn we vandaag nog niet. Je moet daarmee oppassen. We kunnen politieke uitspraken doen, maar geen juridische. Men moet bewijzen dat in hoofde van een van de partijen het contract onuitvoerbaar is.

Met redenen omklede moties

De voorzitter: Door de heer Daems en door de heer Huybrechts werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over onkruidbestrijding langs de gewestwegen

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, we hebben het hier al vaker gehad over de onkruidbestrijding, recent nog naar aanleiding van een reclamespot voor een wondermiddel dat de tuin netjes en proper zou sproeien. De gemeenten, OCMW's en andere openbare diensten geven zo veel mogelijk het goede voorbeeld, ze onderhouden het openbare domein vrijwel bestrijdingsmiddelenvrij. U hebt hier vroeger als commissielid ook vaak vragen gesteld over de onkruidbestrijding. U bent bezieler van de actie Zonder is Gezonder.

Ik ben gecontacteerd door verontwaardigde burgers. De gewestweg in hun buurt werd blijkbaar met bestrijdingsmiddelen onderhouden. Men reed met sproeimachines rond om de stoepen en goten vrij te maken. Ik heb dat niet kunnen onderzoeken in hoeverre het om schadelijke middelen ging en met welke regelmaat dat gebeurt.

Mevrouw de minister, hoe verloopt de onkruidbestrijding langs gewestwegen? Klopt het dat er nog chemische onkruidbestrijding wordt gebruikt? Wat is de

reden waarom men hier niet gekozen heeft voor alternatieve technieken?

Ik wil ook verwijzen naar de valentijnsresolutie van 14 februari 2007, die u zelf nog mee hebt ingediend en waarin u vraagt om de knelpunten weg te werken inzake de reductie van bestrijdingsmiddelen. Ik had graag de stand van zaken van de uitvoering van de resolutie gekend.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw Schauvliege, het is inderdaad een bekend thema, maar ik wist niet dat het een valentijnsresolutie was.

U hebt inderdaad terecht gesteld dat het Pesticidenreductiedecreet van 21 december 2001 in principe verbiedt om bestrijdingsmiddelen te gebruiken vanaf 1 januari 2004 bij het beheer van het openbaar domein. Maar artikel 4 geeft de mogelijkheid om het bestrijdingsmiddelengebruik geleidelijk af te bouwen.

Naar aanleiding van het Pesticidenreductiedecreet is door het Agentschap Wegen en Verkeer (AWV), toen nog een afdeling van het departement Leefmilieu en Infrastructuur, in 2003 een reductieprogramma opge maakt en goedgekeurd. Hierin is een geleidelijke afbouw van het gebruik van bestrijdingsmiddelen opgenomen om zo op 1 januari 2015 tot een bestrijdingsmid delenvrij beheer te komen.

Dit jaar wordt op 57,64 percent van de wegen in beheer van AWV alternatieve onkruidbestrijding toegepast. Langs gewestwegen kunnen volgens het decreet dus nog steeds pesticiden gebruikt worden, namelijk buiten het afgebakende deelproject. Men moet jaar na jaar een plan indienen en men breidt altijd maar uit om in 2015 tot nul te komen. We hebben een aantal zones die vandaag nog niet afgebakend zijn, dat zal de komende jaren gebeuren. Dat is de reden waarom op bepaalde plaatsen nog pesticiden gebruikt worden. Dat is trouwens dezelfde systematiek die door het overgrote deel van de gemeenten wordt toegepast.

De administratie verwerkte alle knelpunten en er is een ontwerp van uitvoeringsbesluit in wording. Het ontwerp is ondertussen overgemaakt aan de minister van Begroting voor begrotingsakkoord. Het was mijn bedoeling, en ik ga er nog altijd van uit dat het kan, want er zijn nog twee regeringssessies, dat het nog voor het zomerreces voor de eerste keer geagendeerd kan worden. Het wijzigend besluit is dus klaar en naar de minister van Begroting gestuurd voor begrotingsakkoord.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mevrouw de minister, u verwijst naar het reductieprogramma. In hoeverre wordt

dat gehaald en ook gecontroleerd? Het houdt in dat vanaf 1 januari 2015 geen pesticiden meer gebruikt worden voor het onderhoud van gewestwegen. Staat daar dan ook iets tegenover, bijvoorbeeld meer personeel?

Minister Hilde Crevits: Er zijn een aantal deelzones afgebakend, kritische zones die worden omgevormd. Een van de grote knelpunten, en alle gemeenten hebben dat probleem, zijn de verharde zones waar toch waterinfiltratie mogelijk is. Daar zien we dat het bijzonder moeilijk is om aan fatsoenlijk beheer te doen zonder pesticiden te gebruiken.

Als we de statistieken bekijken, merken we dat we dat onder controle kunnen houden door efficiënt te vegen. Er worden steeds nieuwe machines ontwikkeld. De provincie Antwerpen heeft een enorme stijging van de middelen voor de aankoop van veegmachines. Gemeenten kopen ook veegmachines aan.

Als dat meer ingang kan vinden, zouden we erin kunnen slagen, door een gericht veegbeheer, tot een nultoeestand te komen. Voorlopig wordt ook niet afge wiken van de nultoeestand tegen 2015. Maar als bijvoorbeeld tegen 2010-2011 mocht blijken dat er nog grote knelpunten overblijven, lijkt het me belangrijker dat we, in plaats van tot de absolute nultoeestand te komen, 80, 85 of 90 percent halen. Maar nu, na enkele jaren, halen we bijna 60 percent pesticidenvrij beheer, waar het vroeger nul was. Als u het mij vraagt, is dat een bijzonder goed resultaat na enkele jaren werk.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
